

VOCEA ADEVĂRULUI

Organ independent al intereselor generale

Redacția și Administrația
La tipografia Sava Donceff — Tulcea

== Apare în fiecare Joi, la orele 5 seara ==
Proprietar-director, D. GHIONIS

ABONAMENTE: Un an întreg . . . 8 lei
Șase luni . . . 5 lei
Inserții și Reclame după învoială

APA TRECE...

Nimeni nu mai poate contesta astăzi, că an cu an, administrația în Dobrogea a devenit mai durabilă, că fiecare eveniment i-a asigurat o stabilitate mai mare.

În marea ei majoritate, administrația în Dobrogea a fost incredințată la început în minile a tot ce țara românească a avut mai corupt și mai vental, ceea ce nu l-a împiedecat pe răposatul Lascar Costăciug ca în referatul adresat Consiliului de miniștri, din 2 August 1889, — în urma unei inspecțiuni făcute în provincie — să scrie:

„E dureros a o spune, dar e incontestabil că administrațiunea, în sfera ei de organizare actuală, se găsește de fapt dată în mare parte pe mîna unor funcționari abuzivi, veniți din diferite părți ale țării și din acele vecine cu Basarabia, Transilvania, etc., cu scopul de a se înarăți pe socoteala populațiunii locale, pe care o expune la tot felul de șicanе și neajunsuri, exploatarea o fără nici un scrupul, în modul cel mai nedrept.”

Deși e mult de-atunci, totuși cu regret vedem și astăzi în rîndurile slujbașilor superiori administrațivi, oameni de afaceri venoase, fari de scrupule, mai răi decît înăcării din Turcia.

Cititorii noștri au citit în numărul trecut al acestui ziar, cum singurul subprefect dobrogean, d. Gr. Vasiliu, slujbaș conștiințios și cinstit, nevoind să aplice ordinea prefectului-girant C. M. Nicolau, — ordine în conflict cu legile țării — a fost suspendat pe timp de 15 zile, în urma unui raport al directorului prefecturii înaintat ministerului.

Aceasta, cu drept cuvînt, a revoltat pe toți oamenii cinștiți din localitate, cu atât mai mult, cu cît însuși prefectul județului nostru vorbind de d. Gr. Vasiliu, a recunoscut că acesta „pe lîngă ce este cinstit și cult”, dar mai este și „un meritaș funcționar”. (Vezi „Conservatorul Tulcei” No. 34 din 8 Aprilie 1912).

Revolta cetățenilor în această chestiune se vede că a simțit-o și d. C. M. Nicolau, care observînd că în localitate s'a format un curent ostil d-sale, a simțit nevoia de a pleca la București, pentru a se întîlni și desvinovați față de d. Stetescu.

Cu tot spiritul împăciuitor al prefectului nostru, totuși nu credem că d-sa să reușească a împăca pe cei în cauză, de oarece nesocotința unuia a jignit prea mult demnitatea celuilalt. Unul

CARTE POȘTALĂ
D-lui Petru Ch. Sfetcu, prefectul jud. Tulcea
La București

Stimate Domnule Prefect,

Întreg județul, și mai cu seamă locuitorii orașului Tulcea, se roagă din tîmna d-tot-înterminabil să vrăi sădău în mijlocul lor și să rezolvi personal afacerile prindute de județul în grănta căruii te-ai trimis partitii conservator.

De la plecarea d-tale în concediu, care în intervalul de aproape doi ani ca prefect ai orașului Tulcea, ai căutat să nevești și să mulțumești pe toată lumea, interesele și dorințele noastre de pace și liniște au fost puse la greu încercare de către omul care, în lipsa d-tale, a abuzat de puterea ce i-ai încredințat, învînd, atît în indivizi a-partie, cît și în înșuși interesele particulare care îl mențina în slujbă.

Ziare nostruți stăde în înaltitate, este agitată cu mare nerăbdare de noi, pentru că nu mai atînci te vei convinge „de visu” despre adevăratele noastre nemulțumiri.

Prînește, Stimate Domnule Prefect, încredințarea stimei noastre.

VOCEA ADEVĂRULUI.

din acești doi funcționari va trebui să plece, și acela nu poate fi altul decît directorul prefecturii O. M. Nicolau, de oarece nu credem că d. Stetescu să facă imprudența de a sacrifica pe d. Gr. Vasiliu care, după cum am arătat mai sus, este singurul dobrogean în administrație.

Precedînd altfel, d. Stetescu pe lîngă că va pierde simpatia unui grup de dobrogeni, dar va arăta acestora tocmai la timp atențiunea și dragostea ce le poartă prefectul județului lor.

Să se gîndescă, deci, d. Stetescu, că apa trece, pietrele rămîn!

PALAVRE DORROGENE

O statuie în perspectivă

Unul din colaboratorii acestui ziar, sub titlul *Carnetul unui străin*, s'a plîns în ultimele două numere ale organului de față, despre lipsa de estetică a orașului nostru, despre inaconștințiența păturii culte, despre abundența mîrosului de amoniae, rărsărit cu multă grațiozitate de către protejții S. P. A., despre firul finierilor și a ținerilor ulceuse, etc. etc.

Observațiunile noului nostru colaborator, doreșce pînă la evidență că într-adevăr autorul acelor articole este cu totul străin de programul orașului Tulcea, și chinăz cu cordă în ceace privește spiritul de edilitate dobrogeană.

Nu-i vom scotea ochii eu lumina orbitoare a felinarelor trecute pe Stat și desînțate de fapt; nu-i vom cere socoteală de pretenția ce a formulat-o prin scris, că în urma unei ploii oarecare, Comuna să-i procure una preche de cîșme, după cum de asemenea nu-l vom da țara pentru că a observat deschiderea circuielor și închiderea bisericilor, — ci vom sta la vorbă eu sineori „critic” asupra condițiilor igienice și de salubritate publică în care se lăfășește comuna noastră, sub parîntea care oblaădire a celui mai desăvîșit gospodar.

În prima linie, ar putea să ne răspundă străinul cu priceala, ce nice despre înălcărea cîmîntului de animale, la care se adăpostesc deja cîinci porci, doi vitai și un măgar, — cei dinții împușcați pe jos, iar cel din urmă asasinat pe cînd facea exerciții de măgar stător? Dacă r-ar să existat acest locaș de odînb-porocet,

nu-i așa că toți răposaii de mai sus ar fi fost condamnați să fie dispuși în pișoarele lor de către clinici mahalalelor?

Să trecem la un alt spirit de edilitate și mai cu seamă de igienă publică, care actualmente formează principala preocupare a statului comunei.

Este vorba de înălțarea serviciului de curățire a latrinelor, serviciu dependent tot de primăria orașului Tulcea, și care este de aproape supravegheat ca nu camva subalterni să-și permită îndrăzneala de a face pe namelo lor vreo cantitate oarecare din dreptul ce se cuvine butoacelor comunei.

Pentru că acest serviciu s'a doa rezultatele dorite, s'a luat dispozițiunea — de cel în drept, bineînțeles — ca să se desînțeze latrina din piața Sf. (Theoșie, instalîndu-se una și singură în tot orașul, pe malul Dunării. Cu mijlocul acesta, toți cei în nevoie de a-și satisface oarecari necesități inezorabile, sînt obligați de a-și conserva tot continutul din abdomenele respective, pînă cînd ajung la noma instalație de Water-Closet, unde sînt admisi a intra pe rînd ca la moară.

Oricine își poate da seamă de importanța și valoarea acestui unic local de refugiu, unde va alerga mulțimea penaru a se scăpa de greutatea popenilor și a altor alimente de prima necesitate, cari, deși scumpe la cumpărare, individul care le-a dorovat ar da cît de mult ea să se scape de ele.

Și sîndcă a venit vorba de unieul locaș de retragere pentru... întelegeți d-t, vom face o propunere foarte avantajoasă, pentru cei cu dragoste de acest soi de exploatare a produselor stomacale.

Avîndu-se în vedere faptul că în tot orașul nu avem decît un local public pentru satisfacerea necesităților inezorabile, propunem ca comuna să angajeze un om special, care să sadă ca un al doilea lîngar eu sabia de foc la poartă — cum să zic — a... raiului. Nezonoroial, pe care faoalea dorovată îl va expedia în pas gimnastic spre locul cu priceala, să prîneze Arhanghelului păștor, un tîket — accoșit în hani de antreprenorul exploator — și numai astfel să fie lăsat a pătrunde în misteriosul locaș.

Aci să fie instalat un fel de cronometru — sau mai bine zis cascometru — care să nu lase ca să treacă nici un milimetru sau un centigram din suma înmînată în tîket. Cum se va complica... porția, un dag energie — Danărea-i aproape — să forțeze pe natural care ar fi, în exerciții funcționale de achitare a tîketului, să se oprească din activitatea lui.

Prin invenția de mai sus, Comuna se putea realiza o importantă sumă de bani, cu care la un moment dat se putea ridica o statuie primarului care, dacă nu a intervenit în timpul administrației sale pentru apurarea trailului, a contribuit cel puțin pentru ușurarea stomacului.

Propunerea este foarte avantajoasă și merită toată atențiunea.
Bucur Vasile.

Jntr'o țară de pangăși, E păcat să fii cinștit!

„Scrieți mereu, lumea va citește cu aviditate, cuvîntul vostru este într-adevăr faclia adevărului, dar din lupta voastră contra minciunii și ilegalității, ce va eși oare?” — mă întreba cineva, unul din mulțimea des-nădăjduților, care nu și-a putut ajușne un vis cu ajutorul condeiului.

Am suris un moment și apoi i-am răspuns: Iubittle, nu cere și nu spera să vezi construindu-se un pod peste prăpastie, dar dacă noi punem felinare și tăblița, ca să se ferescă lumea să nu cada într'însa, nu facem ceva util societății? Nu folosim noi dacă venim să înălțăm conștiința cetitorilor noștri și le înarmăm brațele și gîndul cu puterea cuvîntului nostru, spre a putea darima *idolii falși*, înaintea cărora se înclină o întreagă populațiune speriată ce va fi sugrumată la primul gest de rezistență?

O, nu te teme, iubittle, de succesul nostru, și ascultă-ne mai departe: n'am terminat încă cu faimosul Ianis Cuculas din Morughiol, protejatul d-lui director al prefecturii de Tulcea.

În doi ani consecutivi, este cocoțat deasupra legilor și face ceea ce-i convine; face cămărații la sate sub patronajul înaltului funcționar administrativ, care știe toate și care iea măsură să se pedepsească subprefectul Gr. Vasiliu, omul cinștit și demn, 'căci voia să-și facă datoria, voia să se respecte legile.

Art. 11, alin. II, din regulamentul interior al oboarelor de cereale din județul Tulcea, zice:

„Proprietarii tuturor cărelor, fără excepție, cu orice fel de mîrfuri sau cereale de vînzare ce vor veni la oraș din diferite comune, fie că sînt sau nu vîndute mai dinainte, ori ca sînt datori să dea produse în loc de bani, le vor trage în oborol de cereale. Cei ce vor contraveni acestor dispozițiuni vor fi dași judecați.”

Prin urmare, eu ce drept te duci sistematic d-ta, Ianis Cuculas, la domiciliul stăpînului, unde el nu cunoște nîcl burta cerealelor, unde și le înmăsoară cu bașița care îți convine, unde drep-

taea este reprezentată prin d-
și control nu există nici la ce
iei, dar mai eu ceas la ce d-
D. director nu găsește, frez
nici o cale pentru respectarea
art. 11, decât să încetareze pe
soldatul ereditate care împiedică
ilegalitatea, și în acest scop îl
suspendă pentru 15 zile din func-
țiunea de subprefect.

Și fostul ministru Ion Brătianu
cu ec pasiune propunea în Par-
lament legea sa pentru învoalile
agricole! Acest copil al său este
sugrumat chiar de acia ce stă
chemat să vegheze la propăria
șteanului. Toată garanția con-
tractărilor și a plăților, toate
condițiile de răsfaială, desfin-
țarea dijmei la tarla, controlul
judicial și administrativ la facerea
și executarea contractărilor, — se
prabușesc toate în prăpastia ne-
drăbăției, căci dacă avem legi ne
trebuie și oameni cari să le res-
pecte, iar dacă se găsește cite u-
nul cinstit și conștiința care sub-
prefectul plăși Tulcea, acela este
încătușat.

Față cu asemenea apucături
de sugrumare a veleităților de
corectitudine, n'avem oare drop-
tul, iubitul desandajduit, să cu-
getăm la vorbele înțeleptului care
a spus că într-o țară de pungași,
e păcat să fii cinstit?

Argu

Automobil sau... droagă!

Ca o comparație a proverbului:
când pisica nu-i acasă, șoarecii joacă
pe masă, am arătat în numărul
trecut al ziarului nostru cum di-
rectorul prefecturii de Tulcea,
în lipsa șefului său, a abuzat de
concediul acestuia, rezolvind toate
chestiunile de rezortul prefectu-
rei în așa fel, că tot sacrificiul
și munca depusă de d. Petru Th.
Stefescu în folosul partidului, au
fost reduse la nulitate de omul
care, prin slujba ce o deține, are
rolul cuiului lui Nastratin.

Dar dacă sub raportul activi-
tății administrative, s'a spus și
se vor spune încă multe lucruri,
relativ la averea materială a ac-
estui județ, încă avem ocaziunea
să constatăm că ceace se petrece
la prefectură, dovedește că pisica
nu-i acasă.

Curind după plecarea d-lui Ste-
tescu în concediu, a sosit noul
automobil comandat de mai în-
ainte. Altit montura caroseriei, cît
și soliditatea întregului aparat,
era de o frumusețe uimitoare; nu
cunoaștem valoarea exactă a pre-
țului cu care a fost plătit acest
automobil, dar credem că mai
mult de 10,000 de lei s'a dat
pentru trăsura care de drept tre-
buie să servească numai interesele
pur administrative ale județului
nostru.

De fapt însă, cu multă părere
de rău trebuie să spunem că pînă
în prezent acest automobil n'a
servit interesele prefecturii nici
măcar în proporție de 30 la sută,
pe cît a servit anumite persoane,
cari numai în interes de serviciu
n'au întrebuințat mașina.

S'au făcut curse de plăcere,
escursiuni prin comune, s'a dat
viteză maximă a automobilului
pe șoselele naționale din județ,
— ba chiar s'a intrat și prin șan-
țuri cu noul vehicul — fără ca toate
aceste drumuri să fi fost făcute
în vreun interes de serviciu.

Nu sînt, credem, nici două luni
dela sosirea la prefectură a au-
tomobilului care a costat pe a-
cest județ peste 10,000 de lei, și
mașina a ajuns de aproape zero;
și nici că se găsea altfel, fiind
că prefect-giuraș avem un desin-
terestat de însemnabile morale și
materiale ale județului, care, do-
minat de ideea de a se distruge ca
mare Mihai, a lăsat vehiculul pe
mlinele celor cari au comparat
automobilul cu o droagă menită
a servi pe indivizii certăți cu
cinstea sau pe niscaiva caracude
mai mult sau mai puțin oficiale.

Acesta este un mers normal al
intereselor județului, — după cum
se știe ar se afirmă un că-
pătuc guvernamental — acestea se
numesc activități de serviciu, —
după cum ar susține un altul care
a ostenit făcînd escursiuni pe la
Somova, — aceasta se chiama
dragoste de banul public — căci
automobilul, ca și întreaga avere
mobilă a prefecturii, este făcu-
tă din sudoarea contribuabilu-
lui! Da, toate acestea se vor
tribuița cu surle și fanfare, la
sosirea prefectului, de către cei
cari se gudură la picioarele o-
mului care a crezut că și aci, ca
și în județul Ilfov, este înconju-
rat de slujbași cu dor de averea
șarei și pătrunși de corectitudinea
ce o comportă situațiile lor.

Știm cu siguranță că ni se va
arunca calificativul de calomni-
atori; știm de pe acum că ni se
va zice că nu vedem decât în ne-
gru toate actele administrației,
dar atunci cînd d. Petru Th. Ste-
tescu va reveni în localitate, și
va vedea cu ochii că numai în
măca măsură arătăm anarhia și
destrăbălarea petrecută în lipsa
d-sale, se va convinge că de a-
mar s'a înțelat cînd, plecînd în
concediu, a încredințat continua-
rea operii sale pe mlînile unui
om vanitos și lipsit cu deavîr-
șire de dragoste față de intere-
sele acestui județ.

FILME

Consilierii Comunali

1) D-l Ștefan Bory, primarul ora-
șului, care fără pic de rușine
ordona prin telefon pompierilor
să inhame caii primăriei la că-
ruța d-sale și să plece la Poșta;
de asemenea, tot trăsura primă-
riei, li cără alit pe d-sa, cît și
pe toți membrii familiei d-sale,
pe la Colic, Poșta, Tești etc. Or-
dona pompierilor ca în fie-care
dimineață să împartă ghițașă primă-
riei, tuturor favorizilor d-sale.

2) D-l Ovid Buteanu, ajutor de
primar, conduce afacerea și nici
anul acesta nu a îndrăznit să-și
ia un concediu, pe cînd primar-
ul său ia cu resemnare cite pa-
tru și cinci concedii pe fie-care an.

3) Consilierul A. Demșir, cînd
este vre-o chestie mai serioasă
de discutat în consiliu, obiectează
că are afaceri de birou și prin
urmare nu poate veni; iar atunci
cînd vine, își ia aerul că se o-
pune la cite ceva — dar votează,
sub pretext că nu se poate „strica”
cu primarul — întru cît are in-
terese pe piață.

4) D-l Al. Colafaleanu, cel care
scrie în ziare ca, oficial, în Tul-
cea nici nu există partid conser-
vator. A avut pretențiuni de pre-
fect, apoi de primar, iar astăzi

este strălucit că a reușit să ia
locul fostului consilier, d. Gh.
Lăpășoi.

5) D-l M. Meroș, se simte cel
mai fericit muritor al globului
terestru, cînd trăsura primăriei
îl duce la... „contil”. Ajuns aci,
începe a da din cap, fără să știe
de ce și pentru ce. Votează în
totdeauna, cîci el este „alesul o-
rașului”.

6) D-l Tufanșiu, care cînd știe
că e chemat la consiliu, se duce
la bariera Mahmudia, unde bar-
bierul din colț, în schimbul su-
mei de 30 bani, îi unge părul cu
unt de migdale (miros de tran-
dafir). Edec al liberalilor, este
ori cînd gata la ordinele primar-
ului său.

Al șaptelea este...
(Focuri bengale, artificii, cor-
tina cade).

„ZIGOMAR”-UL TULCEI

Zilele trecute, paciniei locui-
tori ai orașului Tulcea au avut
ocaziunea să se convingă că dacă
sub raportul economic acest ju-
deț din Dobrogea progresează pe
pe zi ce trece, sub raportul mor-
al au avut prilejul să vadă că
încă tînde a deveni un fel de
Paris, cu tot convoiul său de
tilhari, apași și chiar șarlatani
ordinari.

Nu s'a uitat de tulcenii anoni-
me primite de către unii ne-
gustori din localitate, prin care
erau avertizați să depună sume
de bani într'un anumit loc dela
monument; nu s'a descoperit încă
tilharul care a stăcut ziua na-
măisă mare pe d. Penescu, in-
ginerul județului, și iată că acum
avem de semnalat un caz tipic
de tentativa de tilhărie.... prin
deghizare.

Să naram faptul :
Mai acum citeva zile, a sosit
în localitate o doamnă anume
Elena Ionescu, foarte elegant îm-
brăcată, care posedă și oarecari
giuvaeruri, închiriînd o cameră
mobilată la hotelul Carol.

Tinarul Ion Mătaru, funcționar
la Comisiunea pentru acordarea
drepturilor politice dobrogenilor,
tentat, se vede, de valoarea giu-
vaerurilor doamnei străine, — căci
aceasta este credința autorităților
— concepe planul de a pune mîna
pe ele, și, pentru ca lovitura ce
tindea să o dea, să fie încoronată
de succes, se prezintă la același
hotel în care locuia doamna stră-
ină și, transformat la față prin
o barba falsă, cere să i se dea
o cameră vecină, înscriindu-se
în registrul hotelului sub numele
de Albert Giovanni, pilot la Co-
mișiunea Europeană din Sulina.

Pe la miezul nopții, Mătaru
a promis chelăriei o liră, dacă
îi va putea introduce în camera
d-nei în chestie, și pentru a-i
reuși scopul, spuse chelăriei că
doamna li e cunoscută din Ga-
lați ca femeu cu moravuri foarte
ușoare.

Chelăriea tentată, primi pro-
punerea lui Mătaru și spuse d-nei
că un pilot al Comisiunii îi o-
feră 100 lei, dacă îl va primi
peste noapte în camera d-sale.
Doamna, respingînd propunerea,
Mătaru a încercat să lozească ușa,
ceea ce a determinat pe femeu
să deschida geamul și să ceară
ajutor.

Subcomisarul Dinescu, care in-
timplator se afla prin apropiere,

urcă repede scările hotelului in-
soțit de sergentul din post. La
vederea autorității, neobotic
funcționar încearcă a depărta pe
cîei veniți în ajutorul doamnei,
deklarîndu-le că este el, Ion Mătaru,
și că a voit să facă și primă
de acea femeu în alt scop, iar nu
că ar fi avut intențiunea de a
o prăda.

Pentru moment, subcomisarul
era pe cale de a da crezămînt
tînarului pe care îl cunoștea, dar,
în urma alarmei dată de femea
atacată, au intervenit și alți pa-
sageri ai hotelului cari se deștep-
taseră din somn, și au cerut cu
insistența arestarea individului
deghizat.

Fiind condus spre poliție, Ma-
taru începu a se despodobi de
barba falsă, pe care sergentul
abil o culegese de pe jos în urma sa.

La interogatoriul ce i a luat
de către energicul polițaiu al ora-
șului, d. Puiu Alexandrescu,
Mătaru a strănut în prima sa de-
clarație făcută subcomisarului,
cautînd să facă a fi crezut că
n'a avut intențiunea de a prăda,
ci că cunoșcînd mai de mult
pe acea doamnă, — cu care, zice el,
ar fi avut oarecari legături, —
voia să se introducă la dînsa
sub masea unei persoane necu-
noseute, iar în urmă să-i facă o
surpriză demasindu-se.

D. polițaiu al orașului, nead-
mițînd însă acest mod de a face...
dragoste, a dresat evenimentul
proces-verbal, trimițînd afacerea în-
ainte instanțelor chemate a se pro-
nunța legal asupra cazului, care
face actualmente obiectul preo-
cupărei tulcenilor noștri.

Cu toate insistențele depuse
de unele persoane, cari pentru
moment nu credeau în vinovația
acestui „Zigomar” tulcean, aflăm
că luni, 6 August curent, crai-
donul (?) a fost depus la arestul
din localitate, urmînd ca jus-
țiția să se pronunțe definitiv a-
supra acestui individ, care, după
cum ne afirmă oamenii de incre-
dere, ar fi un recidivist în che-
stie de necinste.

Vom ține pe cititori în curent
cu mersul acestei afaceri.

R.P.

Intrunirea socialștilor

— Contra legii meseriilor —

Duminică 4 c. a avut loc o in-
trunire la clubul social-democrat
din localitate. Scopul acestei in-
truniri a fost de a se protesta
contra aplicării legii meseriilor.

A prezidat mneitorul Velciu
Dimitroff, care a arătat însemnă-
tatea acestei intruniri.

Ștefan Grigoriu în puține cu-
vințe acelor muncitori, cari nu
răspund la apelul clubului so-
cial-democrat. Zice apoi că, a-
cesată campanie o dăns de centru
și în același zi se protestează în
toate orașele din țară.

Ion Nicolaș arată muncitorilor
că numai prin solidaritate se
poate ajunge la un scop. Dacă
acești toți muncitori ar fi uniți —
continua d-l Nicolau — actuala
lege a meseriilor n'ar putea sta
în picioare nici 24 de ore.

Hristodol Arhip, a vorbi tot în
acost seau.

Intrunirea s'a terminat în li-
niște.

Faceți-vă datoria!

Sint zeapte luni — și credem că cetățenii își aduc aminte — de când agentul sanitar Gh. Dimitriu din comuna Carcaliu, în timpul serviciului a fost împușcat la mână de către un individ rămas, pare-ni-se, încă necunoscut.

Sint zeapte luni de când cu această ocazie d. prefect Petru Th. Stetescu, transportându-se în anchetă și vizând starea nefericitului agent, mișcat de modul cum înțelegea agentul să-și facă datoria, d-l Stetescu ținu următoarea cuvântare: „Faceți-vă datoria funcționari, puneți-va chiar mâna în joc, dar faceți-va datoria în conștiință, căci statul vă va fi recunoscător!”

Au trecut de atunci zeapte luni, și astăzi ne este dat să asistăm la una din cele mai dureroase decepții!

Agentul sanitar Gh. Dimitriu fiind împușcat la mână, aceasta i s'a cangrenat și a trebuit să-i amputeze. Direcția Generală a serviciului sanitar, recunoscătoare (?) i-a oferit o mână de lemn în mod gratuit!... și astăzi agentul Dimitriu aflăm că urmează a fi acuzat la pensie pentru incapacitate de lucru, după legea veche, care îi oferă 5 (cinci) lei lunar!

Atragem cu această ocaziune bine-voitoarea atenție a d-lui prefect Stetescu, amintindu-i în același timp cuvintele d-sale de acum 7 luni și rugându-l să intervină în favoarea agentului sanitar Dimitriu, acum, ețt mai e vreme, înainte ca ridicola pensie să înceapă a i se servi.

Casele de închiriat

Una din mizeriile cele mai mari, la care este condamnat locuitorul din orașul Tulcea, în timpul de față, este fara individuală, închirierea unei case de locuit.

Dacă ne întoarcem cu memoria la viața tulceanului de acum vreo 10—15 ani, vom vedea o colosală schimbare de trai în acest mic oraș de provincie.

Pe lângă scumpirea alimentelor de prima necesitate, care are o tendință tot spre urcare: pe lângă nemaipomenita—pentru localnici—scumpire a lemnelor de foc; pe lângă mizeria la care ești expus, cel puțin odată pe săptămână,—atunci când ai nevoie de o sacă de apă—pe lângă toate acestea, zicem, căutarea unei case de închiriat a devenit o groază ca de moarte pentru bietul mic funcționar sau meseriar.

Lasând la o parte revolta ce te cuprinde, ețt pentru o modestă oadaș cu sală și se pretinde o chirie de 300—350 lei anual; trecind peste scriba ce țt-o provoacă proprietarul ețt îți prezintă, ca a imobil de închiriat, niște darămurii cari amenință să se prăbușească din moment în moment; dar culmea chinului la care ești expus, este faptul că nu se găsește case de închiriat.

Prin faptul că afacerea comercială au luat p mai mare dezvoltare ca în trecut: adăgat la acestea stabilirea în oraș a diferiților funcționari și impiegați pe lângă nouile Bănci și fabrici de

CRONICA SAPTĂMĂNEI

Venetical parvenit

*Într'un județ oarecare,
Cu mara „La doi delfini”,
Se pripășio o liftă
Cu stăruie mai mulți stăpâni;
Și-aga bine înagiușii
Și pe mare și pe mic,
Că n'ajungeai cu prăjina
La nava-i de venetii.*

*Mai întâi el se vârio
Ca lingău pe lingă casa.
Fână ețt — blestem al soartei —
Parveni vatăf de plan:
Și'n această calitate
Ș'a'nvârit cum nu șooșii
Cu toți lanii și tatarii
Cari ețt cinstiți patrihoți.*

*Dup'un interval de vreme,
Cam așa, vro... doi-trăi ani,
Venetical a'njunsese
Om cu oadaș, om cu bani;
Și ețt Fronia înagala
Schimbă p'al său protector,
Lingău nostru avansoasă
Lingă Prefect, director.*

*Ajuns vânoș nici cu gindul
Nu vooșo neamul său,
Șoar-pala'ncașit în lăna
Lănce să mușce rău;
Iar când fu să find locul
De prefect, timp de vro luna,
Vai de mama c'tor cars
Îi ețtău intr'a lui miță.*

*Napustori frustați, cu vasa,
Erau călcați în picioare,
Iar d'abiați de să dinal
Însuțoși în gura mare;
Și de nu-i-ar fi fost teană
L'avea și el un stăpin,
Ar fi omoșit pe unii
Prin înnoș, ca un păgin.*

*Astfel era venetical:
„Dă-mi, Doamne, ce m'am gindit,
„Ca s'ajung să-mi zic în mine:
„Mă mir de ce m'au găsit”;
Pe cind mulțimea, străoaș,
Se ruga, și se plîngea,
Ca să-l lăsoască holera
Și să-i scape de boala.*

*Faceți-vă, deci, toți cruce,
Țamăni bunii, vă închinați,
Șa n'ajungeți și la Tulcea
Ca să fiți administrați
De vro liftă necoinată,
Vr'un „șingar” din cei nebuni,
Care-a dat cu epusă'n locul
Înca-a stat vro noșt luni!*

Nigolețto

curind înființate aci: plus noul regiment de soldați cu oșterii lor trimis în acest județ,—toate acestea au contribuit, credem noi, ca să devie ețt mai gura afăra unei case de închiriat. Dacă s'ar face o statistică specială în această chestiune, s'ar constata cu siguranță că cererea întrece cu mult oferta: orașul Tulcea, care sub raportul construcțiunilor nu a prea făcut progrese, este prea mic față cu locuitorii cari, vrind-nevrind, sint siliți să se stabilească aci.

Faptul acesta fiind cunoscut de toată lumea, și mai cu seamă de puțunii proprietari cari au case de închiriat, este fatal ca, pe de o parte să țt se pretinda o chirie exorbitantă, iar pe de alta parte să țt se impună—indirect— a admite să intri cu familia în cine știe ce ruine.

Actualii proprietari, fiind convinși că anevoe se găsește case de închiriat,—numarul lor fiind prea mic față cu solicitatorii,—țin la preț, iar tu, forțat de împrejurări, admiți fara mercur-situația, recunoscându-te a te priva de alte necesități, pentru a plăti colosală chirie, de ețt să riziști a sta în drum.

Deși, în oare-care măsură, co-

munta țt are partea sa de vinovație în această chestiune, prin faptul de a nu fi grăbit terminarea nouilor localuri de locuit—care ar face să se evacueze imobilele ce sint astăzi ocupate de attea școli—noi nu-i vom mai pretinde a imita pe alte primării din țară, cari au venit în ajutorul populației, prin construirea de locuințe ețtine: acest soiu de sentimente nu putem pretinde de la niște oameni carinici odată nu și-au dat seama de rolul important ce li s'a încredințat, atunci când au fost trimiși în fruntea comunei; ne vom lansa deci părerea noastră în mijlocul capitaliștilor tulcenii, rugându-i să cugete serios asupra acestei chestiuni, și dacă nu cred nimerit a se lua inițiativa înființării unei societăți pentru construirea de locuințe ețtine, — inițiativa care, pe de o parte ar veni în folosul populației tulcene, iar pe de alta parte ar contribui la mărirea capitalurilor multora din cei cari astăzi se mulțumesc cu 3-4 la sută pe an, ținându-și averile închise pe la diferite bănci.

Propunerea de mai sus credem că merită toată atențiunea din partea oamenilor de bine, și aducându la cunoștința celor în măsură de a o studia, promitem a reveni asupra ei într'unul din numerele noastre viitoare.

Un chirlag

Carnetul unui strein

Auzeam aseară „în centru” discutându-se eu așprindere, galăgie multă, risete, dar... nu vedeam nimic. Și nu vedeam, nu pentru că eu nu pot vedea, ci pentru că era întuneric. Foarte simplu. Uzina electrică e în reparare. Dacă n'ași fi simțit totuțtărat tare sub picioare și n'ași fi zărit luminile palide de prin căfenale, m'ași fi crezut în vre-o pădure în care umbrele galăgioase ale nopților s'ar fi unit să întrerupă somnul dulce al pasărelelor. E Tulcea, așa cum o cunoșc de ețt-va zile și cum o vor cunoaște poate și alții cine știe cîta vreme încă.

Un domnișor pudrat—așa l'am cunoscut totdeauna — arunea ețt-ora va domnișore crimele francezești, vechiul cîntec al morăvurilor noastre, indicînd „superiorității” și „culturei” celor cari țin cu ori-ce chip să arate moșieiilor din jurul lor puținul cel știn.

Lipsea oșterilor, cari cu felul lor deschis și sincer de a fi, mai dădeau Tulcei un aspect de viață, și marește și mai mult impresia ețtăgată mai dinainte asupra acestei orașii.

Am cunoscut multe orașele, dar unul care se întrecă în tăcere, la monotonia și în lipsa de viață ca acesta, nu! Neavînd ce face, m'am dus să vizitez pe rînd cele 3 statui, podoaba mindră a Tul-

cei, cari par mai pline de viață de ețt chiar acei cari le-au ridicat, cari nu le-au privit cu atenție decît odată, la desvelirea lor, și cari nu s'au întrebăat poate nici odată de rostul lor, nici chiar atunci cind sufletele patriotice le-au arătat importanța prin discursuri oficiale chilometrice.

Tulcea are o societate muzicală. „Doina” pe vremuri atînsese o dezvoltare, care după ețt am auzit fusese chiar stralucită. E creația a doi bătrîni profesori de muzică, germani, și va mai trăi în jurul acestor două elemente, cari cu o răbdare și un sacrificiu de timp și interes fără egal, muncesc să desvolte gustul muziceii în orașul acesta, care ar auzi totuțtă poate, dar numai muzică nu. Dacă în loc de opere le-ar da Tulcenilor numai inuuri și marșuri funebre, poate că ar reuși mai bine. În schimb însă cu cîta plăcere se savurează aproape, cîntecul fals, răgușit și țtăgăiat al celor 2-3 cîntărețe dela un local de curînd deschis, unde mai ai ocazia să auzi și conversația între aceste „stete” și ețt cari, în palare de vincese succed pe neștiință, țt îneca necazurile de peste zi.

„Ūra cho brava”! Salutul de ordine care descrețește frunțile, și invită la vinoș și pe cei mai posaci. Lucrul ce l'am observat la început, cã Tulceanul e vesel numai cind... „ețtete”, se mențtione. Ce-ar fi atunci dacă Tulcea n'ar avea nici vinuri bune și dacă Tulcenilor le-ar place să bea numai apă? Înșă apa, aci, e numai pentru... domnișoare.

FURTURI

Din casele d-lui Lipe Polches din calea Gloriei No. 7 s'au furat, prin spargere, mai multe haine, rufe și suma de 240 lei.

Parchetul a delegat pe d. comisar C. Gheorghiu, care făcînd percheziția la domiciliul d-lui Moscovici din str. Grivița, a găsit aproape toate obiectele furate, afară de bani.

Se zice că la sus sumitul comercial s'au găsit de mai multe ori obiecte furate. Cercetările continuă.

Prin encalzarea unei ferestre, s'a furat 310 lei din casa femeii Fedoșia Iastof din str. Dochioi No. 22.

În urma investigațiilor, d. sub-comisar N. Vămlăoșcu reuși să descopere pe autor, în persoana soldatului Martin Echimoff din Reg. 33. Baniul s'au găsit în grădina furului, din cari lipseau suma de 69 lei.

Antoral a fost depus la închisoarea militară.

ERATA

La numărul trecut al ziarului nostru s'a amesturat o greșală de tipar, pe care, deși știm că cititorii n'au îndrăgostit din fața cărții, totuși ne simțim obligați de a o corectă, pentru completa încredere a publicului.

În pagina II, coloana II, rîndul 25 de sus în jos, să se citească „inșăntec prefectural” în loc de „inșăntec prefectural Stetescu”, după cum s'a tipărit, iar în coloana I, aceeași pagină, rîndul 27 din sus în jos, să se citească „Băbuș” în loc de „Jăhuzuzii”.

FABRICA de BOMBOANE ARMARACHE
Strada Pescărilor No. 1
TULCEA
Instalație modernă, ețtăat toate mașinile absolut noi.
Execuțt toate calitățile de bomboane cu prăjiturile cele mai reduse. — Se găsește în permanență în depozit un BOGAT ASORTIMENT de aceste produse, gata a servi la moment ețtăat cliențteli.
Se recomandă în special d-lor comercianți din județ.

MERSUL VAPOARELOR

N. F. R.

Carcele vaporului local între Brăila-Galați-Isaceea-Tulcea-Sulina și înapoi

Duminică, Marți, Joi		Luni, Miercuri, Vineri	
Brăila	plecare la 6.45 dim.	Sulina	plecare la 4.— dim.
Galați	" 8.— "	Tulcea	" 8.— "
Isaceea	" 10.— "	Isaceea	" 9.30 "
Tulcea	" 11.35 "	Galați	sosire la 12.— p.m.
Sulina	sosire la 2.30 p.m.	Brăila	plecare la 1.— "
			sosire la 2.— "

Prima Soc. J. R. priv. de navigaț. cu vapoare pe Dunăre

Mersul vaporului local „DRAU” între Galați-Tulcea-Sulina

Luni, Miercuri, Sâmbătă		Marți, Joi, Duminică	
Galați	plecare la 8.30 dim.	Sulina	plecare la 1.— noaptea
Isaceea	" 10.45 "	Tulcea	" 6.30 dim.
Tulcea	" 1.— p.m.	Isaceea	" 8.10 "
Sulina	sosire la 4.— "	Galați	sosire la 11.15 "

Navigațiunea Danubiană Rusă

Itinerariul vaporului „BESSARABETZ”

În toate zilele, afară de Luni

Ismail	plecare la 6.— dim.	Galați	plecare la 3.— p.m.
Tulcea	" 8.30 "	Reni	" 4.30 "
Isaceea	" 10.30 "	Isaceea	" 6.15 "
Reni	" 1.— p.m.	Tulcea	" 8.15 "
Galați	sosire	Ismail	sosire la 10.— seara

Atențiune! E în interesul fiecărui cumpărător pentru Mașine de Cusut, și orice fel de încântăminte a vizita magazinul

„LA CIZMA MARE”

G.H. N. NADARLISKY

Tulcea—Str. Elisabeta D-na No. 73—Tulcea
(CASA PROPRIE)

Cele mai eficiente **MAȘINE DE CUSUT** sistem SINGHER KEPICH, NAUMAN, FENIX p. familii, eroitori, cismari, etc. precum și toate accesoriile

Ace, Curele, Gume, Sufeici, Flăci.

Sirme, Uleiuri pentru Mașini și altele

Se primesc și reparații de Mașini de Cusut

Cele mai bune și solide **INCALTĂMÎNTE** pentru BARBAȚI, DAME și COPII

Se primește ori și ce fel de **Incălțăminte de Comandă**

Toate acestea se efectuează cu prețuri reduse

Se primește reparații de încălțăminte

Nu cumpărați din altă parte până nu veți vizita magazinul meu

Libraria și Tipografia „DOBROGHA” Sava Doncoff

Str. Elisabeta Doamna, 43—TULCEA—Str. Ștefan cel Mare, 18
(Casa proprie)

LIBRARIA

este asortată complet cu tot felul de

Cărți școlare

și de literatură

Diferite **REGISTRE** și **IMPRIMATE** necesare comunelor rurale

MARE DEPOZIT

de **TELEFOANE** pentru case

și

Diferite **Accesorii** p. sonerii

precum:

Elemente lichide și uscate, Clopote diferite mărimi, Sirmă cu gută-percă și subțire, etc.

TIPOGRAFIA

reinolțată complet în anul 1910 cu

Ștere și Mașini dela cele mai renumite fabrici execută tot felul de

Lucrări tipografice

în orice format și limbă și în condițiunile cele mai avantajoase.

STROPÎȚI VILE

numai cu

Saramura Florica

(MARCA INREGISTRATA)

Fiind cea mai bună, cea mai practică, cea mai economică, și cea mai eficientă soluție **MANEI**

CONTRA

(Peronospora viticola) Meiatului, Ciurărele, Oidiumului, Black-rotului, etc.

Fiind dozată pe cale chimică nu poate arde frunza viilor și joarda ca Peatra-vântă și varul, ei din contra împuternicește și ajută vița la creștere și la o bună coacere a stragurilor.

Saramura Florica fiind în preal fin se întrebuintează cu succes și în contra boalei *Botrytis cinerea*

(putreziciunea stragurilor), prăfăind stragurii, toamna când încep să se coace, cu un amestec de **Saramura Florica**, **Pucioasa și Var**, în părți egale.

SARAMURA FLORICA se întrebuintează cu succes și în combaterea șclorăși boale la legume ea: **Contraveti, Patlagele roșii și vinete, Ardei, Pepeni, Lăbenițe, Cartofi și țasole.**

Depozit general pentru județul Tulcea:

FRAȚII D. VALCOFF — TULCEA

Prospecta și referințe gratis la cerere.—FABRICA FLORICA.—CRAIOVA

LA MAGAZINUL

Lipe Polches

Tulcea, Strada Elisabeta-Doamna

se vinde cel mai eficient și conștiințios: Pielărie, Arme de vânătoare, Cartușe, GRAMOFOANE ȘI PLĂCI, precum și toate accesoriile necesare.

Rezumatele Mașini de cusut „Original Victoria”

BICICLETE SOLIDE

Cumpărați la **LIPE POLCHES** care la nevoie face și înlesniri de plată

Tulcea—Tipografia „Dobrogha” Sava Doncoff